

at det som oftest er de bedre Clementer, der søge bort fra Underofficersklassen, netop fordi de med Lethed kunne finde Ansettelse andetsteds, men jeg kan ikke give det ærede Medlem Ret i den Maade, hvorpaa han mente, at der skulde raades Bod derpaa, nemlig ved at give Underofficererne en mindre fyldig Uddannelse, ved at stille ringere Forordninger til deres menneskelige Uddannelse; thi alt som Oplysningen stiger omkring i hele Befolkningen, tror jeg, at det er meget ønskeligt, at disse Befalingsmænd ikke alene holdes i Niveau med det Mandstabs, som de skulle uddanne, men endog komme til at staa over en Del af dem. Den eneste Udvei, som jeg har kunnet se, og som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) har henvist til, er jo affaaeren, den nemlig, at Rigsdagen væsentlig forbedrer Lønningen for disse Bestillingsmænd. Det ærede Medlem beklagede, at Bestemmelserne om Fremfremmelighederne ere udeladte. Ærede Medlemmer ville jo have set, at flere Bestemmelser, der findes i Hærløven, ere udeladte af dette Lovforslag, fordi man har troet, at de rigtigere og naturligere henhørte under administrativ Afgjørelse. For Fremfremmelighedernes Vedkommende skal jeg indrømme, at der mulig kan være nogen Betænkelighed derved. Jeg kan forstaa, at der hos Nogle er Betænkeligheder ved at overlade dem helt og holdent i Administrationens Haand, og navnlig kunne disse Betænkeligheder opstaa ved Tanken om de hyppige Ministerkifter. Men jeg kan dog ikke tro Andet, end at, naar man med Tryghed kan overlade Bestyrelsen Varetagelsen af saa mange andre vigtige Interesser, maa man ogsaa kunne føle Sikkerhed for, at der saa dette for Hæren saa overordentlig vigtige Omraade vil blive gaaet frem med den højeste Grad af Samvittighedsfuldhed. Er dette Forhold en Gang fastslaaet ved Lov, vil en Forandring i disse Bestemmelser, selv om man nok saa meget ønsker dette, ikke kunne ske uden ved Lov, og en saadan ved det ærede Medlem ikke altid er saa ganske let at faae gennemført. Hertil skal jeg foreløbig indskrænke mig.

N. P. Jensen: Naar den høitærede Minister sagde, at jeg kun løselig havde berørt Spørgsmaalet om, hvorvidt den Foranstaltning, der var truffen med Hensyn til Fodfolkets Ordning i taktisk Henseende, kunde siges at være rigtig eller ikke, skal jeg tillade mig at meddele, at det netop var af den Grund, som den høitærede Minister senere kom ind paa, nemlig at det formentlig ikke her er Stedet til at foretage en Diskussion om taktiske Spørgsmaal. Det vilde føre meget for vidt. Men jeg vil paa samme Tid tilføje, at, naar man har troet det rigtigt at anføre, at Regimentet paa 4 Batailloner ikke ere uden Exempel andre Steder, vilde jeg komme til at anvende mere Tid, end jeg maa anse det for tilladeligt af Hensyn til Thinget, hvis jeg vilde

gaa ind paa at bevise, hvor lidt denne Hensynning har at betyde. Jeg skal derfor dog næres med at anføre, at Frankrig har 4 Batailloner i Regimentet ved en Tilfældighed, Holland har 4 Batailloner, fordi det ikke gennem en ny Ordning kan komme bort deraf — og at man i Sverrig har foreslaaet, men ikke faaet, 4 Batailloner i Regimentet, kan neppe være et Bevis for denne Foranstaltnings Gaanlighed. Der er endnu eet Sted, hvor man har disse 4 Batailloner, nemlig ved den kaukasiske Del af den russiske Hær, men jeg tror ikke, at det er deraf, at vi skulle søge Exempler for vor Forordning. Jeg har kun gjort en kort Bemærkning om denne Sag, ikke fordi jeg jo under andre Forhold gjerne vilde have optaget en længere taktisk Diskussion om Spørgsmaalet, men fordi jeg har troet, at her var ikke Stedet dertil.

Krigsministeren (Saffner): Jeg tror, at jeg udtalte mig ganske tydelig med Hensyn til den Støtte, jeg mente at kunne hente fra andre Steder; jeg sagde, at jeg ikke lagde Vægt paa den Omstændighed, at denne Inddeling sandtes paa andre Steder. Naar det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) forøvrigt tillagde mig den Udtydning, at der i Sverrig ogsaa var foreslaaet Regimentet paa 4 Batailloner, vil jeg tillade mig at rette denne Misforstaaelse. Dette har jeg ikke sagt, thi det er ikke foreslaaet i Sverrig. Hvad jeg sagde, var, at man i Sverrig i de to Lovforslag, som ere forelagte af Regeringen for Folkerepresentationen om Hærens Ordning, ikke havde noget Mellemlid mellem Regimentet og Divisionen. Det var dette, jeg sagde.

N. P. Jensen: Maatte jeg blot dertil gjøre den Bemærkning, at min Udtydning derom da maa bero paa en Misforstaaelse fra min Side.

Boesen: Det har ikke været mit Onske, at man her skulde optage en Forhandling om Principerne for Folkevæbningsstanken, men jeg vil dog tillade mig at udtale min Forundring over, at det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) har paaberaabt sig den færeste Hærsreform i Schweiz som et Bidnesbyrd imod Folkevæbningen. Det er bekendt, at den færeste Mobilisering af Schweizerhæren udviste visse Mangler i Organisation, som man ønskede at faae rettede; men den, som fremkom med Forslag i denne Retning, var, tør jeg nok sige, Folkevæbningsstankens mest begejstrede Tilhænger, maasse endog i Schweiz, saa at Ingen maa tro, at der i den Reform, som da gennemførtes, har nogensomhelst Underkendelse af det Princip, hvorpaa hele Folkevæbningen hviler. Men dersom vi havde saadanne Forhold her, at det kun dreiede sig om en Uddannelses Tid i Dage, hvor vi have